

graffer, som særlig angaa Danmark, nogle færre Bestemmelser, som kun kunne være til Fordel for de almindelige Anvisninger. Ønster man altsaa at give en anden Anvisning fra sig som Betalingsmiddel, og har det i det paagældende Tilfælde praktisk Betydning at saa den noteret i Banken i Forvejen — maasse fordi Modtageren kræver det — kan man jo lade være at bruge Formen for Checks, saa kan man bruge den almindelige Form for Anvisninger. Man maa saa have mindst to Kuponbøger liggende, en for Checks og en for Anvisninger. Det kan naturligvis lade sig gøre, men da er det, jeg synes, der var Anledning til ogsaa at træffe en Afgørelse i denne Lov af, hvorledes saa Forholdet skal være med en Anvisning, naar den er noteret af vedkommende Bank, thi det er jo et Forhold, som for Tiden er i høj Grad omtvistet. I det praktiske Liv er vist den Mening den fremherskende — det har jeg i alt Fald erfaret ved at forhøre mig i den Bank, jeg plejer at have med at gøre. — at Betydningen af en Notering fra Bankens Side paa en Anvisning er den, at dermed er dette Tilgodehavende, som Udstederen har i Banken overdraget til Modtageren. Det ærede Medlem for Kjøbenhavns 7de Valgkreds (C. Hage) rhyter paa Hovedet, men den Opfattelse har jeg uvilkaarlig gaaet med, og ved at forhøre, som jeg før sagde, i vedkommende Bank, har jeg faaet bekræftet, at man der aldeles ikke har været i Tvivl om, at det var saa. Det forekommer mig ogsaa at være det naturlige, men jeg ved vel, at man i Videnskaben har gjort en anden Opfattelse gældende. Dette Spørgsmaal var for ved det sidste i Stockholm afholdte nordiske Juristmøde, hvor der kom forskellige Meninger frem, og hvor navnlig Professor Lassen, som var Medlem af den første Kommission, gjorde den modsatte Opfattelse gældende, den altsaa, at Bankens Notering i Virkeligheden kun betyder, at i det Øjeblik, da den noterede Beløbet havde den de Penge i Behold for Udstederen, men saa betyder det jo i Virkeligheden intet for Modtageren med Hensyn til Sikkerhed for, at Pengene ogsaa ville være der, naar han kommer og vil høre Anvisningen. De var der maasse Kl. 10 i Dag, men kommer han i Morgen Kl. 10 for at høre dem, kan det være, at Udstederen selv har hævet dem, eller at Banken har gjort Likvidation i de Penge for andre Tilgodehavender paa Udstederen eller deslige. Det er klart, at hvis den Opfattelse er rigtig, mister denne Notering eller Paategning om ikke al Betydning saa den største Del af sin Betydning for Modtageren, idet han da ikke vil kunne modtage

Anvisningen med stort større Sikkerhed, end om der slet ingen Notering var paa den, men enten nu den ene eller den anden af disse Opfattelser er den rigtige, forekommer det mig rigtignok heldigt — for saa vidt er jeg enig med det ærede Medlem for Maribo Amts 5te Valgkreds (N. S. Larsen) — om vi kunde saa dette Spørgsmaal løst med det samme, thi Sagen er jo dog den, at denne Lov ikke alene handler om Checks men ogsaa om andre Anvisninger, og hvorfor saa lade et saa vigtigt og omskridt Spørgsmaal staa uløst? Men bliver dette Spørgsmaal løst, og jeg vil endda sige, det være sig paa den ene eller den anden Maade — jeg foretrækker den først af mig omtalte, men ogsaa den anden har sin Betydning, for saa ved man dog, hvad man har at rette sig efter — saa vil jeg, som jeg før udtalte, kunne sige mig til Taals med, at man kan bruge almindelige Anvisninger, hvis man vil have en hderligere Sikkerhed for Modtageren som ligger i Accept eller Notering fra Trassatens Side, og jeg skal da ikke rejse nogen Modstand mod at lade § 8 staa uændret, som den er nu.

Justitsministeren (Rump): Det ærede Medlem for Maribo Amts 5te Valgkreds (N. S. Larsen) udtalte sin Veflagelse over, at dette Lovforslaget var fremkommet paa et saa sent Trin af Samlingen. Ved Fremsettelsen af Lovforslaget oplyste jeg den nærmere Sammenhæng hermed. Et Lovforslag om denne Sag havde ligget færdigt i omtrent Ar og Dag, men blev ikke forelagt for Rigsdagen paa Grund af, at der fra Norges og Sveriges Side fremkom Ønste om at saa en fælles Lovgivning paa dette Omraade, noget, der ogsaa fra dansk Side maa anses for særligt ønskeligt, naar henfås til det livlige Handelskambvem, som finder Sted mellem de tre nordiske Riger. Naar det saa derefter er trukket ud, er det paa Grund af de Arbejder og Forhandlinger, som have været fornødne for at give Lovforslaget en saavidt muligt ensartet Form. Disse Forhandlinger have fra dansk Side været drevne med meget stor Iver, saaledes at man i senere Tid endogsaa i temmelig stort Omfang har benyttet Telegrafen. Saa snart jeg kunde fremsætte jeg Lovforslaget her, og jeg vilde meget hellere, om det ikke maatte lykkes at gennemføre det i denne Samling. Jeg skal gentage, hvad jeg sagde ved Fremsettelsen af Lovforslaget, at i de to andre Landes lovgivende Foramlinger er et Lovforslag fremsat og begge Steder med den samme Bestemmelse, som her findes i den sidste Paragraf, at den ny Lov skal